

[Dorte Bennedsen]

der er under 15 år. Dukker forældrene op, er behovet for familiesammenføring selvsagt større, da børnene er små.

Nu taler vi om gruppen mellem 15 og 18 år. De skal altså være over 15 år, når de kommer her til landet. Et ungt menneske, som kommer her til landet som 15½-årig, kan, hvis forældrene dukker op, inden der er gået 2½ år, sammenføres med disse forældre. Dukker de først op senere, er han blevet over 18 år, og så skal forældrene altså være over 60 år, før de kan blive familiesammenført med ham.

Jeg forstår – og det er ikke engang for at være polemisk, jeg siger det – ganske enkelt ikke den argumentation, at det skulle være så forfærdelig meget værre for de 15–18-årige. Jeg kan forstå, hvis man giver et 5-års, 6-års, 8-års, 10-års barn opholdstilladelse og man så finder forældrene, at man kommer i den situation, at man skal tage stilling til, om man skal tillade, at forældrene kommer her til landet – og det tror jeg nok vi skal i en række tilfælde, som ministeren også selv var inde på, i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Men at problemet skulle blive større for de 15–18-årige – det kan godt være, at det er mig, der er dum – forstår jeg ikke, og jeg vil være meget glad, hvis ministeren vil forklare mig, hvorfor det er så meget værre.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Ministeren er meget ked af det tidspres, som det lovforslag, vi her behandler, skal køres igennem med, idet vi kun har tre arbejdsdage.

Jeg vil gerne minde ministeren om, at CD, da vi havde debatten om udlændingeloven i, jeg tror, det var maj måned, gjorde ministeren opmærksom på, at der var et problem, som vi i CD ønskede at få løst. Og ministeren gav på det tidspunkt til kende, at han ville iværksætte en undersøgelse osv. Så der har faktisk været ret lang tid til at få dette problem løst også for CD.

Justitsministeren (Engell):

Fru Mimi Jakobsen spurgte, hvad der sker i forhold til dem, hvis sager er under behandling her i landet.

Der er svaret: Så længe vi har en lov, og så længe vi med udgangspunkt i denne lov har en

administrativ praksis, er det klart, at den bliver efterlevet, indtil noget nyt måtte blive vedtaget i Folketinget.

I øvrigt vil jeg sige det samme, som jeg sagde i starten, nemlig at jeg mener, det er en uskik – ja, at det er dybt betænkeligt – hvis Folketinget med udgangspunkt i to enkeltsager, hvis omstændigheder kun spotlightvis har været fremme i medierne, og som ikke er fuldt belyst, i hvert fald ikke i den offentlige debat, og af gode grunde ikke kan være det, bl.a. fordi jeg på grund af fortrolighedskriteriet er afskåret fra at kunne gå ud og lægge alle oplysninger frem, vil gennemføre en så principielt vigtig ændring af udlændingeloven, som der her er lagt op til.

Dernæst vil jeg gerne sige til fru Mimi Jakobsen, at det ikke var mig, der bragte det med humanismen ind i billedet. Men der var nogle bemærkninger fra fru Mimi Jakobsen, som jeg i hvert fald måtte forstå sådan, at den måde, hvorpå jeg og det ministerium og den administration, jeg har ansvaret for anvender de beføjelser, vi har til rådighed, ikke var i orden, ikke var tilstrækkeligt humane. Og fru Mimi Jakobsen gentog det jo i virkeligheden selv i sit indlæg ved at tale om en umenneskelig administration.

Jeg mener ikke, at man i et land, hvor ens sag bliver prøvet af Direktoratet for Udlændinge, af Flygtningenævnet, af Justitsministeriet, med klageadgang til Ombudsmand, med mulighed for prøvelser flere gange, kan tale om en umenneskelig administration. Det er ikke en rimelig betegnelse for det system, vi i Danmark har bygget op på udlændingeområdet.

Det er urimeligt, fordi den diskussion jo foregår på grundlag af enkeltsagers halve og hele gengivelser i medierne. Det er ikke rimeligt.

Jeg har netop, både under udlændingedebatten forleden og i dag, anholdt, at man fører en debat på grundlag af nogle enkeltsager, hvis kendsgerninger man kun kender halvdelen af. Det er ikke nogen rimelig måde at føre en diskussion på.

Hvad angår fru Dorte Bennedsens spørgsmål om familiesammenførselsreglerne, vil jeg gerne sige følgende:

Det, diskussionen, da forslaget begyndte at tegne sig, bragte frem, var familiesammenføring, men ikke i relation til 60-års-grænsen. Vi er opmærksom på, at den grænse, vi indførte, og som blev vedtaget af Folketinget, har ét sigte.